

Arrest

nr. 227 478 van 15 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
alias X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 18 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VAN BAELEN loco advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn te X [Eritrea] op X1999. Op de leeftijd van 6 verliet u, samen met uw moeder en broer, Eritrea, en gingen jullie naar Khartoem, Soedan. Uw moeder overleed wanneer u 8 jaar oud was, en u verbleef sindsdien bij de vriendin van uw moeder, en nadien bij haar dochter. U huwde in het jaar 2017 met H.J.M.. U woonde te Khartoem tot juni 2017, en verliet toen het land om naar Ethiopië te gaan, alwaar een smokkelaar u hielp bij het verkrijgen van een valse Ethiopische identiteitskaart. Op basis van deze identiteitskaart, verkreeg u een Ethiopisch paspoort, waarmee u een visum aanvroeg om naar Frankrijk te reizen.

U verliet Ethiopië op 29/12/2017 en reisde per vliegtuig naar Frankrijk. U reisde vervolgens per bus naar België, waar u aankwam in januari 2018. U werd op 25/05/2018 opgesloten in een gesloten centrum, met het oog op uw verwijdering. De Ethiopische autoriteiten leverden een laissez-passer af op uw naam op 24/08/2018. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 27/08/2018.

U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het CGVS vernietigde, in arrest 212036 d.d. 06/11/2018, gezien de door u aangevraagde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud, omwille van een administratieve vergissing vanwege het CGVS, niet betekend werd. Hierna werd uw dossier teruggestuurd naar het CGVS, die u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud toestuurde op 12/11/2018. Er werd eveneens een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud per email naar uw advocate gestuurd. Op 13/11/2018 weigerde u te tekenen voor ontvangst van deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op 22/11/2018 werd u vrijgesteld uit het gesloten centrum. Noch u, noch uw advocate, maakte enige opmerking over aan het CGVS, met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt – medische documenten die u verkreeg in het ziekenhuis 'centre hospitalier universitaire Saint-Pierre', waaruit blijkt dat u eind maart 2018 een gynaecologische ingreep heeft ondergaan, zijnde een 'IVG' of zwangerschapsonderbreking middels een curettage, alsook twee foto's van uw verblijf in het ziekenhuis – die zouden moeten wijzen op een traumatische ervaring waarvan u het slachtoffer werd en ter indicatie van het argument dat deze u mogelijks zou kunnen verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat, zoals in onderstaande gemotiveerd (cf. infra), deze niet van aard zijn om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Er dient vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, geenszins geloofwaardig, noch aannemelijk bevonden worden.

Vooreerst kunnen uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde Eritrese herkomst uit de stad Assab opgemerkt worden. U verklaarde geboren te zijn in de stad Assab, en er gewoond te hebben tot de leeftijd van 6 jaar, toen u in het jaar 2005 samen met uw broer en uw moeder Eritrea zou hebben verlaten (zie notities CGVS, p. 11 en 20). Gevraagd waar in Eritrea de stad Assab ergens is gelegen, antwoordde u het niet te weten, en verwees u naar uw jeugdige leeftijd op het moment dat u het land zou hebben verlaten (zie notities CGVS, p. 11). Gevraagd of u de zoba (grootste administratieve indeling te Eritrea, vergelijkbaar met een provincie – zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) kent in dewelke Assab gelegen is, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of Assab gelegen is te midden van bergen, dan wel eerder in woestijnachtig gebied, en of Assab bijvoorbeeld aan de zee gelegen is, dan wel in het Eritrese binnenland, antwoordde u zich zelf niet eens te herinneren hoe de regio eruit zag. U gesteld dat, ook al zou u op de leeftijd van 6 de stad hebben verlaten, zich toch zou moeten herinneren of de stad al dan niet midden de bergen gelegen is, dan wel in een woestijn, antwoordde u wederom het niet te weten. Dan maar gevraagd of Assab dicht bij andere landen gelegen is, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Gevraagd in welke wijk van de stad u er woonde, antwoordde het vergeten te zijn. U kon evenmin enige naam van een wijk in de stad Assab noemen. Gevraagd wat u zich dan eigenlijk wel herinnert van uw eerste zes levensjaren, antwoordde u zich niets te herinneren. Gevraagd of u zich dan nooit eens inlichtte over de plek waar u beweerdelijk vandaan komt, stelde u zichzelf de vraag bij wie u zich zou moeten inlichten, en verklaarde u enkel te weten dát u van Assab afkomstig bent. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt echter dat Assab een havenstad betreft, gelegen aan de Rode Zee, in woestijngebied. Zelfs al zou u reeds op de leeftijd van zes de stad hebben verlaten, dan nog is het geenszins aannemelijk dat u op geen enkele wijze de directe leefomgeving van de stad weet te omschrijven, en zelfs niet weet aan te geven dat de stad aan zee gelegen is, wanneer u gevraagd werd of de stad aan de kust, dan wel in het Eritrese binnenland gelegen is.

Deze frappante onwetendheden klemmen des te meer, gezien u zich beweerdelijk wel zou herinneren hoe u met andere kinderen speelde in de wijk te Assab, dat er eens een huiszoeking plaatsvond in uw familiaal huis te Assab en u uiteindelijk samen met uw broer en moeder per wagen Eritrea verliet (zie notities CGVS, p. 14, 18 en 20). Dat u zich dit alles wel zou herinneren, maar niet weet aan te geven of de stad waar u woonde, midden de bergen lag, dan wel in een woestijn, aan de kust of in het binnenland, overtuigt niet.

Ook uw verklaringen betreffende uw etnische herkomst, overtuigen niet en wijzen enkel op een Ethiopische herkomst. Gevraagd naar uw etnie, stelde u eerst niet te begrijpen wat een 'etnie', dan wel een 'stam' is (zie notities CGVS, p. 6). Op een later moment stelt u dan weer Tigre [fonetisch] te zijn. Gevraagd welke taal de Tigre spreken, gaf u aan dat dezen de taal de Tigrinya spreken (zie notities CGVS, p. 8) – een antwoord waaruit eenduidig af te leiden valt dat u doelt op de etnische groep 'Tigray'-die in de taal Amhaars eveneens als 'Tigre' wordt benoemd. Dat u zich, als Eritrese, zou identificeren als Tigray doet verder afbreuk aan de door u beweerde Eritrese herkomst. Immers, zoals ook te lezen valt in de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, spreekt het Tigray-volk – dat in de gelijknamige regio te noord-Ethiopië woont, de taal Tigrinya. De stamleden die in het huidige Eritrea wonen, worden echter genoemd bij de naam van de taal – 'Tigrinya'. De etnie die in Ethiopië genoemd wordt als de 'Tigray', betreft derhalve de etnie die in Eritrea 'Tigrinya' genoemd wordt. De 'Tigre' betreft een nog andere etnie, die voornamelijk in Eritrea en Soedan wonen. Hun taal wordt eveneens 'Tigre' genoemd, en de Tigre zijn voornamelijk moslims. Dat u beweerde 'Tigre' [fonetisch] te zijn, hoewel u duidelijk doelde op 'Tigrinya', doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst. Dat u voorts geen enkel woord Tigrinya meer weet te spreken, hoewel dit beweerdelijk uw moedertaal zou betreffen, alsook de omgangstaal met uw moeder tot zij overleed wanneer u 8 jaar oud was, is weinig aannemelijk, noch geloofwaardig (zie notities CGVS, p. 5 en 6).

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende de herkomst en nationaliteit van uw ouders. Zo verklaarde u dat uw moeder geboren werd in Eritrea, maar in Ethiopië opgroeide, en er trouwde met een Ethiopiër, met name uw vader (zie notities CGVS, p. 8). Ter bevestiging gevraagd of uw vader Ethiopisch was, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waar in Ethiopië uw moeder woonde, antwoordde u het niet te weten. U legde verder uit dat uw moeder in Ethiopië ging wonen, aldaar trouwde met uw vader, en uw vader in Eritrea ging werken, wanneer uw moeder zwanger was van u. Wanneer er op een later moment tijdens het persoonlijk onderhoud, gevraagd werd waar uw broer geboren werd, antwoordde u dat hij in Addis Ababa werd geboren (zie notities CGVS, p. 12). Gevraagd of het daar dan was dat uw moeder woonde, te Ethiopië, antwoordde u bevestigend. U geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder verklaarde niet te weten waar in Ethiopië uw moeder woonde, antwoordde u enkel te weten dat uw broer daar geboren werd. Wanneer er op een later moment tijdens het persoonlijk onderhoud, gevraagd werd waar uw vader werd geboren, verklaarde u dan weer dat hij in Eritrea werd geboren (zie notities CGVS, p. 15). Gevraagd waar in Eritrea uw vader geboren werd, antwoordde u het evenwel niet te weten. Vervolgens verklaarde u herhalend dat uw vader in Eritrea geboren werd alsook zijn vader, maar de vader van uw moeder van Ethiopië afkomstig is. Gevraagd hoe het dan komt dat uw moeder vanuit Ethiopië naar Eritrea werd gedeporteerd, verklaarde u dat uw moeder Ethiopisch is, en uw vader Eritrees. U erop gewezen dat deze verklaringen volledig tegenstrijdig zijn aan uw eerdere verklaringen – waarbij u aangaf dat uw moeder uit Eritrea afkomstig was, en met een Ethiopiër – uw vader – huwde nadat ze naar Ethiopië verhuisde – verklaarde u dat het uw moeder was die Ethiopisch was. Gevraagd waarom zij dan naar Eritrea gerepatrieerd werd, verklaarde u – manifest tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen hieromtrent – dat haar echtgenoot Eritrees was, alsook haar vader. U nogmaals gewezen op de frappante tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen, en erop gewezen dat u net voorheen verklaarde dat de vader van uw moeder Ethiopisch was, antwoordde u uiteindelijk dat u het niet weet. Bovenstaande verklaringen betreffende de nationaliteit en herkomst van uw ouders, zijn danig uiteenlopend en tegenstrijdig, dat deze verder ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst – en nationaliteit.

Voorts kwam uit uw verklaringen naar voren dat u niet weet wanneer Eritrea eigenlijk een onafhankelijk land werd, en blijkt u de onafhankelijkheidsoorlog tussen 1961 en 1991, te verwarren met het Ethiopisch-Eritrees grensconflict tussen 1998 en 2000. U verklaarde dat uw moeder in het jaar 1999 van Ethiopië naar Eritrea gerepatrieerd werd, gezien beide landen toen scheidden (zie notities CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer Eritrea onafhankelijk werd, verklaarde u geboren te zijn in 1999, en enkel te weten dat uw moeder in datzelfde jaar, voorafgaand aan uw geboorte, naar Eritrea ging, 'wanneer er de problemen waren en de scheiding'. Opnieuw gevraagd wanneer Eritrea onafhankelijk werd, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of het voor of na uw geboorte was, verklaarde u zeker te zijn dat het ervoor was, gezien uw moeder vertrok [uit Ethiopië] wanneer beide landen zich afscheidden. U erop gewezen dat Eritrea de facto onafhankelijk is sinds 1991, en de jure sinds 1993 – 6 jaar vóór uw moeder beweerdelijk van Ethiopië naar Eritrea terugkeerde, antwoordde u enkel te weten dat uw moeder vertrok [uit Ethiopië] in 1999, en uw moeder u zei dat ze toen vertrok net omwille van de scheiding tussen beide

landen. Deze verklaringen bevestigen enkel verder uw volledige onvertrouwdheid met de Eritrese geschiedenis, en afwezigheid van enige affiniteit met dit land. Dat u niet blijkt te weten dat Eritrea reeds een onafhankelijk land was, jarenlang voordat uw moeder beweerdelijk van Ethiopië naar Eritrea werd gerepatrieerd, en u stelt dat uw moeder u zou gezegd hebben dat ze naar Eritrea terugkeerde in 1999, omdat beide landen zich toen pas van elkaar afscheidden, is danig weinig geloofwaardig, noch aannemelijk, dat verder ernstig afbreuk gedaan wordt aan uw verklaringen omtrent uw beweerdde Eritrese herkomst –en nationaliteit. Gevraagd of uw moeder beschikte over een Eritrese identiteitskaart, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat u, na het overlijden van uw moeder, alle zaken van uw moeder – waaronder haar identiteitskaart, foto's en juwelen – kreeg (zie notities CGVS, p. 10). U voegde er echter aan toe niet meer te weten waar de identiteitskaart van uw moeder op heden is. Gevraagd waar en hoe u de zaken van uw moeder verloor, verklaarde u zich dat niet precies te herinneren (zie notities CGVS, p. 28). Gevraagd welke kleur de identiteitskaart van uw moeder had, verklaarde u dat deze wit was (zie notities CGVS, p. 10). Gevraagd welke informatie erop stond, verklaarde u enkel te weten dat haar naam erop vermeld stond, en herhaalde u nogmaals dat de kaart wit was. U geconfronteerd met de vaststelling dat dat dan toch geen Eritrese identiteitskaart geweest kan zijn, gezien deze blauw zijn van kleur (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), verklaarde u nogmaals dat het wel degelijk een witte kaart was, en voegde u er – uw vorige verklaringen bijstellend – aan toe evenwel niet te weten welk soort kaart het was (zie notities CGVS, p. 29). Dat u eerst zonder aarzeling aangeeft dat uw moeder beschikte over een Eritrese identiteitskaart, om – nadat u geconfronteerd werd met de vaststelling dat Eritrese identiteitskaarten niet wit van kleur zijn – uw verklaringen simpelweg te wijzigen en te stellen dat u eigenlijk niet weet welke kaart het was, doet enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen.

U verklaarde voorts te zijn gehuwd te Khartoem, met H.J.M. (zie notities CGVS, p. 24). Gevraagd waar en wanneer u huwde, antwoordde u 'thuis'. Opnieuw gevraagd wanneer u huwde, verklaarde u anderhalf jaar geleden (zie notities CGVS, p. 25). Gevraagd naar een exacte datum, verklaarde u het evenwel vergeten te zijn. U erop gewezen dat uit het verslag van uw interview met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkt dat u toen nog verklaarde ongehuwd te zijn, en u er de door u genoemde H.J.M. enkel als uw partner opgaf, maar niet als uw echtgenoot (zie Verklaring DVZ, p. 7, punt 14 en 15b), antwoordde u ontkennend, dat u wel degelijk gehuwd bent. Gevraagd waar u uw partner leerde kennen, antwoordde u in Soedan (zie notities CGVS, p. 25). U geconfronteerd met de vaststelling dat, hoewel u op heden verklaart anderhalf jaar geleden te zijn gehuwd met deze man [hetgeen zou betekenen dat u huwde omstreeks april 2017], u tijdens uw interview door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde deze man pas te hebben leren kennen in november 2017, antwoordde u wederom ontkennend, en stelde u dat er u toen enkel werd gevraagd wanneer u hem de laatste keer zag. Gevraagd of dat dan in november 2017 was, antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS, p. 26). U geconfronteerd met de vaststelling dat u verklaarde Soedan verlaten te hebben in juni 2017, verklaarde u dat u uw echtgenoot het laatst zag op 18 juni 2017, maar u hem later nog telefonisch hoorde. U geconfronteerd met uw verklaring dat u hem het laatst gezien zou hebben in november 2017, antwoordde u wederom simpelweg ontkennend, en verklaarde u herhalend dat u hem een laatste keer zag in juni 2017. Uw verklaringen ter verschoning van de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen afgelegd voor het CGVS, en deze afgelegd voor de DVZ, overtuigen niet. Uw blote bewering dat de medewerker van de DVZ u enkel zou gevraagd hebben wanneer u uw echtgenoot een laatste keer zag, maar niet wanneer uw relatie met hem begon, overtuigt allerm minst, daar deze vragen standaardvragen betreffen in de 'Verklaring DVZ', en er steeds wordt gevraagd naar de begindatum van een relatie, en niet naar het laatste toevallige contact met de partner. Dat u voorts aangaf dat de medewerker van DVZ u gevraagd zou hebben wanneer u uw partner een laatste keer zag, en u nadien deze verklaring opnieuw moet wijzigen wanneer het u daagt dat uw antwoord – november 2017 – nog steeds tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen, toont enkel het verzonnen karakter aan van de verschoningen die u aanvoert, ter opheldering van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen. U verklaarde voorts dat uw echtgenoot eveneens afkomstig is van Eritrea. Gevraagd van waar in Eritrea uw echtgenoot afkomstig is, verklaarde u dat hij in Soedan woonde, en u enkel weet dát hij van Eritrea komt (zie notities CGVS, p. 26). Gevraagd wanneer hij Eritrea verliet, verklaarde u het niet gevraagd te hebben. Gevraagd of hij u dan nooit vertelde over zijn afkomst, wat hij meemaakte en wie hij was, en of jullie dan nooit praatten over zo'n zaken, antwoordde u ontkennend, vaagweg, en nietszeggend dat 'het belangrijkste is dat jullie jullie leven leiden'. Gevraagd wat zijn stam, etnie, is antwoordde u enkel te weten dat hij Tigrinya praatte (zie notities CGVS, p. 27).

U verklaarde tevens dat uw moeder een zus heeft, en u dat vernam van de vriendin van uw moeder, bij u wie u te Khartoem inwoonde, na het overlijden van uw moeder (zie notities CGVS, p. 17). U verklaarde aan de vriendin van uw moeder te hebben gevraagd of u nog familie heeft in Eritrea, waarop deze zich zou geïnformeerd hebben bij andere Eritreeërs, en zou vernomen hebben dat uw tante in

Eritrea overleden is. Gevraagd of u zelf ooit inlichtingen poogde in te winnen omtrent familieleden van u te Eritrea, antwoordde u ontkennend (zie notities CGVS, p. 18). Gevraagd of de tante waarover u sprak, kinderen had, antwoordde u bevestigend en verklaarde dat ze een zoon en dochter had, en u zich herinnert dat u als kind met hen samen speelde te Assab. Gevraagd of zij nog steeds te Assab wonen, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u zich, dan wel de vriendin van uw moeder, daaromtrent inlichtte, antwoordde u ontkennend. U gewezen op uw verklaring dat de vriendin van uw moeder zich niet inlichtte bij andere Eritreeërs omtrent familieleden van u te Eritrea, omdat u haar vroeg om zich in te lichten of u al dan niet nog familie heeft in Eritrea; en gevraagd waarom deze dan niet naar de kinderen van uw tante had gevraagd, verklaarde u vaagweg, geenszins verhelderend, en naast de kwestie, dat de vriendin van uw moeder later Soedan verliet en naar Saoedi Arabië reisde. Bovenstaande verklaringen, waaruit een frappante onwetendheid en desinteresse naar voren komt betreffende de afkomst en geschiedenis van de man waarmee u beweerdelijk huwde anderhalf jaar geleden, alsook omtrent de vraag of u nog enige familieleden heeft in Eritrea, wijzen opnieuw op een dermate onbekendheid en desinteresse uwentwege in het land Eritrea, dat verder afbreuk gedaan wordt aan niet enkel uw beweerde Eritrese herkomst –en nationaliteit, maar eveneens aan uw bewering gehuwd te zijn met een Eritreeër.

Niet enkel weten uw verklaringen betreffende uw beweerde Eritrese herkomst –en nationaliteit geenszins te overtuigen, evenmin weten uw verklaringen betreffende uw beweerd verblijf te Khartoem, als Eritrees vluchteling, te overtuigen.

U verklaarde Eritrea te hebben verlaten in het jaar 2005 en samen met uw moeder en broer naar Khartoem [Soedan] te zijn gegaan, waar u gewoond zou hebben tot uw vertrek naar Ethiopië in juni 2017 (zie notities CGVS, p. 20 en 21). Gevraagd of er in Khartoem rivieren of stromen zijn, antwoordde u ontkennend, verklaarde u dat er geen water is, en begon u opnieuw de wijken op te noemen die u net voorheen reeds vermeldde (notities CGVS, p. 21). Opnieuw gevraagd of er in de hele stad dan geen enkele rivier is, antwoordde u dat u 'niet de tour van de hele stad deed'. U erop gewezen dat uit uw verklaringen naar voren komt dat u gedurende 12 jaren (tot u ongeveer 18 jaar oud zou zijn geweest) onafgebroken in de stad Khartoem zou hebben gewoond, en dan toch wel verwacht kan worden dat u zou weten of er al dan niet een rivier door deze stad stroomt, verklaarde u vaagweg dat u 'verborgen' woonde, en u pas vanaf de leeftijd van 16 jaar begon buiten te komen. U erop gewezen dat zowel de Blauwe Nijl, als de Witte Nijl door de stad Khartoem stromen, en het geenszins geloofwaardig is dat u niet zou weten of er überhaupt enige rivier door de stad loopt, indien u er werkelijk onafgebroken gewoond zou hebben gedurende twaalf jaren, verklaarde u dat u de tijd niet had om zaken te zien of te horen, daar u in cafés werkte (zie notities CGVS, p. 24). Uit de objectieve informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de stad Khartoem gelegen is op de samenvloeiing van de Witte en de Blauwe Nijl, en de stad – opgedeeld door de twee rivieren - een driedelige metropool vormt met aan de ene kant Khartoum-stad zelf, Khartoum-Bahri en Omdurman – die samen de staat Khartoum uitmaken. Gevraagd of u Omdurman kent, antwoordde u ontkennend, maar stelde u wel de naam 'gehoord' te hebben (zie notities CGVS, p. 21). Gevraagd of u Bahri kent, antwoordde u die naam nooit te hebben gehoord (zie notities CGVS, p. 23). Gevraagd of er enige bruggen zijn te Khartoem, antwoordde u ontkennend, en stelde u het niet te weten. Zoals ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde landkaart van de stadsdelen Khartoum, Omdurman en Bahri, zijn er meerdere bruggen te Khartoem, over zowel de Witte als de Blauwe Nijl. Bovenstaande verklaringen, waaruit een frappante onbekendheid blijkt met Khartoem, doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan uw beweerd 12-jarig verblijf in deze stad als Eritrees vluchteling. Dat u voorts deze onwetendheden poogt te verschonen door te stellen dat u niet veel buitenkwam, en u voor het overige niet veel tijd had om zaken te zien of te horen, daar u in cafés werkte, klemt des te meer, gezien u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog stelde niet te hebben gewerkt (zie 'Verklaring DVZ', p. 6 punt 12). U hiermee geconfronteerd, antwoordde u ontkennend dat u wel gezegd zou hebben dat u werkte. U uw verklaring letterlijk voorgelezen, antwoordde u enkel dat u wel werkte. Deze simpele post-factum ontkenning van de door u afgelegde verklaringen voor de DVZ – hoewel u aanvankelijk nog bevestigde dat dat interview goed was verlopen (zie notities CGVS, p. 2), weet niet te overtuigen. Gevraagd of er ooit aanvallen gebeurden op Khartoum, dan wel in de omgeving van Khartoum, door gewapende groepen, vroeg u zich af welk Khartoum werd bedoeld, en stelde u voorts dat er Khartoum 1, Khartoum 2, en Dem is (zie notities CGVS, p. 23). U uitgelegd dat dat verschillende wijken zijn van de stad Khartoum, en de vraag luidt: "was er ooit een gewapende beweging die de stad Khartoum binnenviel?", antwoordde u dat niet te weten (zie notities CGVS, p. 24). Gevraagd of u ooit hoorde van de 'beweging voor rechtvaardigheid en gelijkheid', antwoordde u ontkennend. Uit informatie waarover het Commissariaat Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier gevoegd werd, blijkt dat de Darfoerese rebellenbeweging voor rechtvaardigheid en gelijkheid ['Justice and Equality Movement' – JEM] op 10 mei 2008 een grootschalige militaire aanval op Khartoem en Omdurman uitvoerde waarbij meer dan 220 doden zouden zijn gevallen en het Soedanese leger met

tanks, vliegtuigen en helikopters de aanval afsloeg, waarbij er 48 uur onafgebroken gevechten werd in de straten van Khartoem en Omdurman. Nadien werd een avondklok ingesteld, en werden er honderden individuen gearresteerd in de weken volgend op de aanval vanwege JEM. Dat u hieromtrent helemaal niets weet te vertellen, dit geen enkel belletje deed rinkelen, en u geenszins op de hoogte bleek te zijn van deze evenementen, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerd verblijf in Khartoum ten tijde van deze evenementen. Gevraagd of er ooit overstromingen waren in de stad Khartoum, wanneer u er woonde, vroeg u zich af of er gedoeld werd op een overstroming veroorzaakt door de zee (notities CGVS, p. 24) – een eerder vreemde vraag, gezien Khartoum geenszins in de nabijheid van enige zee gelegen is. U uitgelegd dat er u gewoon gevraagd wordt of er zich ooit grote overstromingen voordeden, ongeacht de oorzaak van deze overstroming, antwoordde u dat er geen overstromingen waren wanneer u te Dem [wijk in Khartoem] woonde.

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de regenval in Khartoem en Soedan in het algemeen, in de maand augustus 2013, erg zwaar was en Soedan getroffen werd door de zwaarste overstromingen in 25 jaren na wekenlange continue regenval – hierbij werd voornamelijk de regio Khartoem hard getroffen, waar minstens 15 000 huizen werden vernietigd door het wassende water, en duizenden andere huizen beschadigd. Zo'n 84 000 mensen, in Khartoem alleen, waren geaffecteerd door de overstromingen. Publieke gebouwen, zoals scholen, ziekenhuizen, kantoren, winkels, markten en sanitaire voorzieningen werden beschadigd. Er ontstonden protesten tegen de overheid, die ervan werd beschuldigd geen adequaat antwoord te bieden op de overstromingen, en er werd een burgercampagne – met de naam 'Nafeer' – opgezet om hulp te bieden aan de slachtoffers van de overstromingen in Khartoem. Dat u hieromtrent niets weet, en zich geen enkele overstroming herinnert gedurende de periode [2005-2017] dat u beweerdelijk te Khartoem woonde als Eritrees vluchteling, doet – gezien bovenstaande informatie – verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

U verklaarde dat u Soedan verliet in juni 2017, naar Ethiopië reisde, en daar met de hulp van een smokkelaar een identiteitskaart te hebben aangekocht op frauduleuze wijze, waarna u op basis van deze identiteitskaart een Ethiopisch paspoort werd afgeleverd (zie notities CGVS, p. 27). Gevraagd of het een toeval betreft dat uw naam – zoals opgegeven in het Ethiopisch paspoort in uw administratief dossier – heel erg hard lijkt op de naam van uw beweerd echtgenoot, verklaarde u dat u de identiteit van de zus van uw echtgenoot gebruikte, en u documenten op haar naam vroeg (§zie notities CGVS, p. 25). U verklaarde dat zowel uw echtgenoot als zijn zus Eritrees zijn, en deze zus de Ethiopische nationaliteit niet bezit. Gevraagd waarom u dan haar naam gebruikte, verklaarde u dat u deze naam niet zou vergeten, gezien de smokkelaar u gezegd had een naam te nemen die u niet riskeert te vergeten. Gevraagd waarom u dan niet simpelweg uw eigen naam gebruikte, gezien uw schoonzus evenmin Ethiopisch is, verklaarde u – nietszeggend en weinig verhelderend – dat u uw eigen voornaam (Sara) en naam van grootvader niet hanteerde, omdat zij ook van Ethiopië zijn. Uw verklaringen zijn weinig samenhangend – u reikt immers geen enkele zinnige reden aan waarom u perse een valse naam zou moeten hebben opgegeven in Ethiopië. In uw administratief dossier, zit een kopie van uw biometrisch Ethiopisch paspoort, alsook een kopie van de laissez-passer, afgeleverd door de Ethiopische autoriteiten te Brussel, en een schrijven vanwege de Ethiopische ambassade te Brussel waarin meegedeeld wordt dat er een nationaliteitsverificatie werd gevoerd door de bevoegde Ethiopische autoriteiten omtrent (onder meer) uw persoon en paspoort, en bevestigd werd dat u Ethiopisch bent en de Ethiopische nationaliteit bezit. U geconfronteerd met de vaststelling dat de Ethiopische autoriteiten u wel degelijk als Ethiopisch burger identificeerden, en gevraagd waarom dezen dat zouden doen indien u niet echt Ethiopisch zou zijn, verklaarde u enkel dat het paspoort nu eenmaal Ethiopisch is. Deze verklaring is, gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, allesbehalve afdoende, en overtuigt voor het overige niet. Gevraagd of u enige vrees koestert in het geval u zou terugkeren naar Ethiopië, verklaarde u enkel dat het uw land niet is, en herhaalt u nogmaals dat u betaalde voor het paspoort – zonder gewag te maken van enige vervolgingsvrees ten aanzien van Ethiopië.

Tot slot dient opgemerkt dat de extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, en uw onvermogen daartoe een enigszins redelijke en overtuigende verklaring te bieden, volstrekt niet verenigbaar is met een 'gegronde vrees voor vervolging', noch met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

Zo blijkt uit uw verklaringen en de informatie in het administratief dossier, dat u sinds januari 2018 in België bent, en dat u reeds een eerste keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 10/01/2018 – waarbij u op de mogelijkheid werd gewezen een asielaanvraag in te dienen – u een tweede keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 06/03/2018, waarna er u een bevel afgeleverd werd om het grondgebied te verlaten, u een derde keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 13/04/2018, waarna er u opnieuw een bevel afgeleverd werd om het

grondgebied te verlaten, een vierde keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 18/05/2018 waarna er u een bevel afgeleverd werd om het grondgebied te verlaten, en u ten slotte een vijfde keer door de politie opgepakt en gecontroleerd werd op 25/05/2018, waarna er u een bevel afgeleverd werd om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering. U verbleef sindsdien in een gesloten centrum. Nadat de Ethiopische autoriteiten u op 24/08/2018 een laissez-passer afleverden, en uw Ethiopische nationaliteit bevestigden, diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in op 27/08/2018. U gevraagd waarom u danig talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, legde u eerst uit dat u geen asiel wou vragen omdat u op zoek was naar uw broer – die naar Europa zou zijn gereisd wanneer u zo'n 13 à 14 jaar oud was (zie notities CGVS, p. 4). U heeft er geen enkel idee van waar in Europa uw broer zich zou bevinden. Gevraagd wat de zoektocht naar uw broer, te maken heeft met een onwil om asiel te vragen, verklaarde u vaagweg dat u uw broer moet vinden om te leven, en u niets bent zonder hem (zie notities CGVS, p. 5). U erop gewezen dat het indienen van een asielaanvraag u niet zou verhinderen op zoek te gaan naar uw broer, verklaart u vaagweg en geenszins een poging doende om een ernstige uitleg te geven, dat u van Eritrea bent, geen papieren heeft, u niet naar Soedan terug kan, en u nu asiel wilt vragen. Nog maar eens gevraagd waarom u dan van januari tot augustus wachtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, stelde u dan weer plots dat u eigenlijk wist wat 'asiel' was, en er u bij aankomst in het gesloten centrum werd uitgelegd dat ze u slechts twee maanden zouden vasthouden. Nadien werd deze periode verlengd met opnieuw twee maanden, zo verklaarde u, en stelde u zich dan de vraag 'waarom zou ik geen asiel vragen'. U gewezen op de vele politiecontroles die u meemaakte, en de meerdere bevelen die u werden afgeleverd, en gevraagd waarom u danig lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, stelde u dat u die bevelen niet kon lezen, en dat u – nadat u reeds drie maanden in een gesloten centrum verbleef – aan uw assistente zei dat u toch asiel wou vragen. Gezien u in een gesloten centrum werd geplaatst op 25/05/2018, betekent dit dat u pas omstreeks 25/08/2018 aangegeven zou hebben dat u een asielaanvraag wilt indienen – hetgeen dus helemaal geen verklaring biedt voor de vaststelling waarom u danig lang talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, tot 27/08/2018. U aan het einde van het persoonlijk onderhoud, nogmaals gevraagd naar de redenen voor de extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, gaf u opnieuw aan dat u de mogelijkheid tot vragen van asiel niet kende, en u dat pas wist eens u zich in het centrum bevond. Gezien u reeds werd opgesloten in een gesloten centrum vanaf 25/05/2018, biedt dit nog steeds geen verklaring waarom u danig lang wachtte om een verzoek in te dienen, met name pas op 27/08/2018, enkele dagen na de aflevering van de laissez-passer door de Ethiopische autoriteiten.

Deze vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat u geen enkele zinnige reden weet te geven voor de extreme laattijdigheid van de door u ingediende asielaanvraag. Voorgaande bedenkingen hypothekeren dan ook in negatieve zin de ernst en geloofwaardigheid van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' en 'risico op het lijden van ernstige schade'.

De advocate die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 09/10/2018, maakte voorts volgende opmerking (zie notities CGVS, p. 31-32). Zo vond zij het frappant dat 'u afgestraft wordt omdat u geen informatie kreeg met betrekking tot de mogelijkheid van een asielaanvraag', daar het, althans volgens uw advocate, 'een gekende praktijk is van de Dienst Vreemdelingenzaken om daarover geen informatie te geven, en eerder mensen te willen buiten gooien in plaats van ze asiel te laten vragen'. Voorts stelt ze dat de mogelijkheid tot aanvragen van asiel niet wordt uitgelegd door de politie, wanneer dezen transmigranten oppakken. Niettegenstaande de zware en ernstige beschuldigingen vanwege uw advocate jegens de Dienst Vreemdelingenzaken, legde deze geen enkel element neer ter ondersteuning van deze verklaringen. Voorts blijkt uit het politieverslag d.d. 10/01/2018, dat u wel degelijk op deze mogelijkheid werd gewezen, maar u duidelijk maakte dat u verkiest om naar Engeland door te reizen.

Daarnaast stelde de advocate die u bijstond, dat er 'gigantisch veel corruptie bestaat in Ethiopië, en het bijzonder simpel is om een valse identiteitskaart te kopen' (notities CGVS, p. 31). In het verzoekschrift tegen de eerste – door de RvV vernietigde – beslissing van het CGVS, legde uw advocate een rapport neer van 'Asylos' – 'Ethiopia and Eritrea: Prevalance of false ID Documents, july 2018', waarin het bestaan bevestigd wordt van fraude bij de uitreiking van Ethiopische identiteitsdocumenten, en meer bepaald het gebruik van een op een frauduleuze wijze verkregen identiteitskaart, ter verkrijging van een authentiek Ethiopisch paspoort [een frauduleus verkregen identiteitskaart als 'feeder document' voor de aanvraag van een paspoort]. Omtrent de mate waarin deze fraude voorkomt in Ethiopië, schept dit rapport niet meteen de grootste duidelijkheid, gezien er gewezen wordt op enerzijds bronnen die stellen dat het slechts een klein aantal (minder dan 4%) documenten zou betreffen, en andere waarbij gesteld wordt dat deze fraude 'gebruikelijk' zou zijn. Hoewel in deze het bestaan van corruptie in Ethiopië geenszins ontkend wordt, dient echter opgemerkt dat het loutere bestaan van corruptie in het algemeen, in Ethiopië, geenszins een bewijs vormt voor uw verklaring dat u uw paspoort middels

corruptie verkreeg. Net zoals er in Ethiopië corruptie voorkomt, bekomen heel wat Ethiopiërs hun paspoort zonder beroep te moeten doen op corrupte beampten. Daarnaast dient opgemerkt dat uw verklaring over de Eritrese nationaliteit te beschikken in bovenstaande reeds geenszins geloofwaardig bevonden kan worden, noch uw verklaringen betreffende uw beweerd 12-jarig verblijf in Khartoem als Eritrees vluchteling wisten enigszins te overtuigen. Daarnaast dient vastgesteld dat er zich in uw administratief dossier een kopie van een laissez-passer bevindt, afgeleverd door de Ethiopische autoriteiten te Brussel, en een schrijven vanwege de Ethiopische ambassade te Brussel, waarin wordt meegedeeld dat er een nationaliteitsverificatie werd gevoerd door de bevoegde Ethiopische autoriteiten omtrent (onder meer) uw persoon en paspoort, waarin bevestigd wordt dat u Ethiopisch bent en de Ethiopische nationaliteit bezit. Er zijn geen redenen om hieraan te twijfelen gezien – tenzij het tegendeel wordt aangetoond – er van moet worden uitgegaan dat de ambassade zorgvuldig is bij het uitreiken van een laissez-passer en de nationaliteitsverificatie. Dat er geen deugdelijke controle zou gebeuren van de nationaliteit van Ethiopische onderdanen door de Ethiopische autoriteiten, en dat het gebruik van een valse identiteitskaart, zijnde een vals 'feeder document', een gangbare methode zou zijn om Ethiopië op illegale wijze te verlaten, doet hieraan geen afbreuk. Dit klemmt des te meer, gezien u zich bedrieglijk voordeed als Eritrese en uw verklaringen betreffende uw etnische herkomst (cf. supra) wijzen op een Ethiopische herkomst. De door uw advocate aangebrachte landeninformatie m.b.t. fraude bij de aflevering van Ethiopische identiteitskaarten, brengt derhalve in het geheel niets bij, en vormt geen enkele verklaring voor het geheel aan frappante vaststellingen hierboven, met betrekking tot de geenszins geloofwaardig bevonden verklaringen uwentwege betreffende uw beweerd Eritrese nationaliteit en afkomst, en beweerd verblijf in Soedan. Het neerleggen van algemene informatie met betrekking tot het bestaan van corruptie bij het afleveren van identiteitsdocumenten in Ethiopië, waarvan het loutere bestaan reeds in de eerste – door de RvV vernietigde – beslissing van het CGVS expliciet erkend werd, doet aan deze geenszins afbreuk.

Verder stelde uw advocate die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud, dat u bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië, in de gevangenis zal belanden daar u het land verlaten heeft zonder toestemming (notities CGVS, p. 31). Gevraagd op basis waarvan blijkt dat u illegaal het land verliet, stelde uw advocate wederom dat u het land verliet met een vals paspoort. Uw advocate erop gewezen dat de Ethiopische autoriteiten zelf nochtans stellen dat dit geenszins een vals paspoort is, en opnieuw gevraagd waarop uw advocate zich baseert, stelde uw advocate dat ze zich op uw verklaringen baseert. De redenering die uw advocate poogt uit te werken, slaat echter nergens op: ze baseert zich op uw verklaringen om, zonder meer, te poneren dat u onmenselijk behandeld zal worden in geval van terugkeer naar Ethiopië omdat u illegaal het land zou hebben verlaten, maar negeert daarbij gemakshalve de vaststelling dat de Ethiopische autoriteiten zelf reeds aangaven dat dit paspoort geenszins vals is. De bewering van uw advocate, met name dat u onmenselijke behandeling te vrezen heeft in handen van de Ethiopische autoriteiten, omdat u het land verlaten zou hebben met een vals paspoort, is derhalve op niets gebaseerd. Voorts blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde landinformatie, dat er geen sprake is van systematische bestraffing van teruggekeerde asielzoekers uit Ethiopië.

Verder merkte de advocate die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud op dat er u geen vragen gesteld werden naar 'de trauma's die u doorstond in Europa, hoewel u een kwetsbaar profiel heeft' (notities CGVS, p. 32). U maakte evenwel op geen enkel moment enig gewag van trauma's die u in Europa doorstaan zou hebben. Voorts werd er wel degelijk – en uitgebreid – gepeild naar uw profiel, zoals u zich voorstelt, als Eritrees vluchteling die het grootste deel van haar leven illegaal in Soedan verbleef. Er kon echter geenszins geloof gehecht worden aan dit profiel. Evenmin gaf u op enig moment aan getraumatiseerd te zijn, en antwoordde u ontkennend wanneer er u werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming zouden bemoeilijken (zie 'Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ' in administratief dossier). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u zelf nog iets wenst toe te voegen, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p. 30). Evenmin maakte de bij het persoonlijk onderhoud aanwezige vertrouwenspersoon – die zich enkel als dusdanig identificeerde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud d.d. 09/10/2018 – enige opmerking aangaande deze vermeende kwetsbaarheid en trauma's die u zou doorstaan hebben. U legde voorts geen enkel attest neer dat uw vermeende kwetsbaarheid enigszins attesteert, noch legde u enig attest neer dat erop zou kunnen wijzen dat de trauma's die u beweerdelijk onderging, u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, en u niet in staat zou zijn om gehoord te worden. In het verzoekschrift tegen de eerste – door de RvV vernietigde – beslissing van het CGVS, wordt gesteld dat u mogelijks kwetsbaar zou kunnen zijn, en er wordt voorts opgemerkt dat de advocate die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud, gewag maakte van traumatische ervaringen gedurende uw vluchtroute.

Er wordt voorts verder geen enkele duiding gegeven wat deze vermeende traumatische ervaringen, waarvan enkel de advocate die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud gewag maakte, enigszins zouden inhouden. Er wordt enkel verwezen naar medische documenten die u verkreeg in het ziekenhuis 'centre hospitalier universitaire Saint-Pierre', waaruit blijkt dat u eind maart 2018 een gynaecologische ingreep heeft ondergaan, zijnde een 'IVG' of zwangerschapsonderbreking middels een curettage. Daarnaast voegde u tevens twee foto's toe, van uw verblijf in het ziekenhuis. Er kan op basis van bovenstaande, vermoedelijk begrepen worden dat bedoeld wordt door uw advocaat dat u het slachtoffer zou zijn geworden van seksueel geweld tijdens uw vluchtroute. Afgezien van de vaststelling dat de medische ingreep die u onderging, reeds dateert van maart 2018 – 5 maand voorafgaand aan uw verzoek om internationale bescherming – en u dit element zelf nooit eerder aanhaalde, dient opgemerkt dat deze door u neergelegde elementen op zich geen bewijs inhouden voor de suggestie vanwege uw advocaat dat u het slachtoffer zou geweest zijn van seksueel geweld tijdens uw vluchtroute. Waar algemeen gesteld wordt dat deze traumatische ervaring mogelijke 'psychologische gevolgen' zou hebben teweeggebracht, dient vastgesteld dat nergens concreet geduid wordt waaruit deze mogelijke psychologische gevolgen dan wel zouden bestaan, dan wel hoe deze de vaststellingen gemaakt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, in een ander daglicht zouden kunnen stellen, noch legde u enig attest neer dat erop zou kunnen wijzen dat de trauma's die u beweerdelijk onderging, u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, en u niet in staat zou zijn om gehoord te worden. Evenmin worden deze vermeende potentiële psychologische gevolgen, van de traumatische ervaring waarvan de advocate die u tijdens het persoonlijk onderhoud bijstond, gewag maakte, geattesteerd door enig medisch attest.

Tot slot dient vastgesteld dat uit het verzoekschrift tegen de eerste – door de RvV vernietigde – beslissing van het CGVS, blijkt dat uw advocaat verkeerdelijk interpreteert dat bepaalde van uw verklaringen, niet betwist zouden worden. Zo wordt gesteld dat niet betwist zou worden dat u in het jaar 1999 werd geboren, uw moeder als Amice werd uitgescholden – iets dat u zich nog vanuit uw kindertijd herinnert – uw vader overleed wanneer u 3 was en uw moeder wanneer u 8 was, u nooit school liep en u analfabete bent. Er dient echter op gewezen dat in de eerste beslissing van het CGVS, eveneens opnieuw in het bovenstaande, reeds aangehaald werd dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de herkomst en nationaliteit van uw ouders, dat uw verklaringen betreffende uw moeder en haar beweerde terugkeer naar Eritrea in 1999 volledig ongeloofwaardig bevonden werden, en er gewezen werd op uw Ethiopisch paspoort waaruit geenszins blijkt dat u in het jaar 1999 geboren zou zijn. Voorts wordt hierboven uitgebreid gemotiveerd dat er in het geheel geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw beweerde woonplekken en leven in de landen Eritrea en Soedan, de enige landen waarin u beweerdelijk woonde tijdens uw leven. Dit gegeven zijnde, kan er – nogal evident – evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen geen school te hebben gelopen op deze, of andere, plekken – gezien u dit profiel van analfabete plaatst binnen het door u beweerd – en geenszins geloofwaardig bevonden – profiel van Eritrees vluchteling in Khartoem, nadat u daarheen verhuisd zou zijn op zesjarige leeftijd.

Voorts wordt in het verzoekschrift gesteld dat het CGVS 'onredelijke' verwachtingen eist met betrekking tot uw geheugen. Meer bepaald wordt gesteld dat niet van u verwacht kan worden dat u op enige wijze de directe leefomgeving van de stad – die u beweerdelijk verliet op 6-jarige leeftijd – weet te omschrijven, en zou weten aan te geven dat de stad aan de zee gelegen is, wanneer u gevraagd werd of de stad aan de kust, dan wel in het Eritrese binnenland gelegen is. Deze verwachting zou het feit dat u ongeschoold bent, naast zich neerleggen, en zou onredelijke verwachtingen stellen met betrekking tot uw geheugen, aldus het verzoekschrift. Vooreerst dient opgemerkt dat op geen enkele wijze kan worden ingezien waarom uw beweerde ongeschooldheid, u zou verhinderen enig antwoord te geven op simpele basisvragen met betrekking tot uw directe leefomgeving. Er kan niet ingezien worden op welke wijze iemand die ongeschoold is, niet zou kunnen begrijpen dat deze in een stad woont die aan zee gelegen is. Gezien ongeschooldheid geen blindheid insluit, en het besef al dan niet te wonen aan de kustlijn of in het binnenland, geen enkele vorm van scholing vereist, is dit argument dan ook geenszins dienstig. Ter ondersteuning van de stelling dat het CGVS 'onredelijke' verwachtingen zou stellen met betrekking tot uw geheugen, wordt voorts verwezen naar wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot 'childhood amnesia' – het onvermogen voor volwassenen om zich situaties of gebeurtenissen te herinneren, die plaatsvonden voorafgaand aan de leeftijd van 2 tot 4 jaar, alsook het minder dan men doorgaans zou verwachten, aantal herinneringen die een volwassene heeft van de periode voorafgaand aan de leeftijd van 10 jaar – en wordt, zonder verdere concretisering, gesteld dat het niet onwaarschijnlijk is dat u niet in de mogelijkheid was aan de zogenaamde 'hoge' verwachtingen van het CGVS te voldoen, met betrekking tot uw verblijf in Eritrea. Er dient echter opgemerkt dat het CGVS dit verweer allesbehalve kan bijtreden. Afgezien van de vaststelling dat de aangebrachte informatie, geen enkele betrekking heeft op uw volledige onwetendheid betreffende basiszaken met betrekking tot uw directe, visueel zichtbare leefomgeving in Eritrea – gezien dit geen 'gebeurtenissen' of 'situaties' betreffen voorafgaand aan de

leeftijd van 2 tot 4. Dat u niet meer zou weten of u al dan niet aan zee of in het binnenland woonde tot uw 6-jarige leeftijd, maar u zich wel de situaties nog zou herinneren dat u als 'Amice' uitgescholden werd (notities CGVS, p. 7), dat er een huiszoeking plaatsvond in uw huis te Assab (notities CGVS, p. 14), u er ook een tante zou gehad hebben met wiens kinderen – een jongen Ali en een meisje Imane – u samen zou hebben gespeeld in de wijk te Assab (notities CGVS, p. 18), zijn verklaringen die er geenszins op wijzen dat u al uw herinneringen van voor de leeftijd van 6 verloor, en het 'onredelijk' zou zijn te verwachten dat u op zijn minst op de hoogte zou zijn van het simpele basisfeit dat Assab aan zee gelegen is, en niet ergens in het binnenland. Deze verwachting is immers allesbehalve onredelijk. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat de aangevoerde argumenten met betrekking tot childhood amnesia niet alleen geen enkele verklaringen bieden voor bovenstaande onwetendheid, maar evenmin enige verklaring bieden voor uw volledig ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw beweerd verblijf te Khartoem, tussen de leeftijd van 6 en 18.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient te worden geconcludeerd dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect mag teruggeleid worden naar Eritrea, daar geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering over deze nationaliteit te beschikken."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 18 januari 2019 in een eerste middel een schending aan "van artikel 1,12" en 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van de procedurerichtlijn (2013/32/EU) en van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011/95/EU)".

Na een theoretische uiteenzetting over traumatische gebeurtenissen en psychologische moeilijkheden bij asielzoekers, meent verzoekster dat "op zeer consequente wijze [werd] nagelaten onderzoek te voeren naar en rekening te houden met het kwetsbare profiel van verzoekster". Zij wijst erop dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud werd bijgestaan door haar raadsman én "door de psychologe van het gesloten centrum als vertrouwenspersoon", maar dat dit "geen belletje [deed] rinkelen bij verwerende partij, noch kan uit de bestreden beslissing blijken dat zij enige rekening tracht te houden met een mogelijke kwetsbaarheid van verzoekster". Zij stelt dat, zelfs nadat haar raadsman gewag maakt van traumatische ervaringen gedurende haar vluchtroute "op geen enkel ogenblik wordt gevraagd aan verzoekster of zij hier enige duidende informatie over wenst te geven". Zij wijst op foto's en "medische documenten die zij verkreeg in het ziekenhuis 'centre hospitalier universitaire Saint-Pierre ' (stuk 3), waaruit blijkt dat zij een gynaecologische ingreep heeft ondergaan, zijnde een 'IVG' of zwangerschapsonderbreking middels een curettage". Zij legt uit dat zij "heden, sedert haar vrijlating uit het gesloten centrum Caricole tevens stappen onderneemt teneinde professionele hulp te verkrijgen voor haar psychologische gezondheidssituatie". Volgens verzoekster moeten "de aanwijzingen tot het meegemaakt hebben van seksueel geweld verwerende partij er minstens toe moet bewegen een uitvoerige kwetsbaarheidscontrole uit te voeren en hiermee rekening te houden bij het afnemen van het interview voor het CGVS, doch tevens bij de beoordeling van het asielrelaas van verzoekster". Zij meent "dat deze gegevens en de mogelijke psychologische gevolgen hiervan in rekening gebracht moeten worden bij de beoordeling van de discrepanties in de verklaringen van verzoekster, doch tevens gelet op de vermeende ongeloofwaardigheid die verwerende partij aan het asielrelaas van verzoekster meent te kunnen toeschrijven".

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan "van artikel 3 van het Europese Verdrag voor Rechten van de Mens (hierna: EVRM)".

Na een theoretische uiteenzetting over artikel 3 van het EVRM en rechtspraak van het EHRM hieromtrent, besluit verzoekster dat *“een beoordeling in het kader van een terugkeer en een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM dan ook slecht plaats [kan] vinden na een daadwerkelijk onderzoek, opdat alle redelijke twijfel met betrekking tot een risico op schending van artikel 3 EVRM kan worden weggenomen”* en dat rekening moet worden gehouden *“met de beschikbare landeninformatie en met de persoonlijke gegevens van verzoekster”*.

Zij vindt het *“niet onwaarschijnlijk dat verzoekster niet in de mogelijkheid is aan de hoge verwachtingen van verwerende partij te voldoen met betrekking tot haar verblijf in Eritrea en Soedan”*, waar in de bestreden beslissing gemeend wordt *“dat verzoekster weet moet hebben van gebeurtenissen die plaatsvonden voor haar geboorte, ondanks het gegeven dat zij geen school liep”*. Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal geen verdere vragen heeft gesteld over haar ongeletterdheid en haar profiel als ongeschoolde vrouw, wat volgens haar nochtans *“een verregaande impact heeft op de wijze van herinneren en uiteenzetten”*. Zij legt uit dat zij in Soedan steeds *“in illegaliteit geleefd heeft”*, wat volgens haar *“een verregaande impact heeft op de wijze van herinneren en uiteenzetten”*.

Verzoekster voert aan dat zij vloeiend Arabisch spreekt, wat in de bestreden beslissing had moeten opgenomen worden gezien *“het Arabisch geen wijdverspreide taal is in Ethiopië”*.

Zij legt uit dat het biometrisch Ethiopisch paspoort, de laissez-passer en het schrijven van de Ethiopische ambassade betrekking heeft op haar valse identiteit en tevens een persoon betreft die geboren is op 1 januari 1982 *“daar waar verzoekster geboren is op “25/07/1999” en zij een vals paspoort gebruikte met als geboortedatum “01/01/1985”*. Zij herhaalt dat zij een valse identiteit gebruikte om te reizen. Zij stelt verder *“dat bovendien geen enkele informatie bekend is waarop zij zich baseren en sedert wanneer deze persoon ‘H.F.J.’ geregistreerd is als zijnde Ethiopisch staatsburger”*.

Verzoekster klaagt aan dat zij op geen enkel ogenblik gehoord werd over Ethiopië *“en haar cultuur en taal”*, wat nochtans *“een en ander had kunnen opklaren aangaande de nationaliteit van verzoekster”*. Zij herhaalt dat zij als hoofdtal Arabisch spreekt *“en weinig blijkt geeft van actieve kennis van andere talen”*.

Zij benadrukt dat zij in juli 2018 een laissez-passer kreeg *“welke heden niet langer geldig is”*. Zij voert aan dat er derhalve een nieuwe laissez-passer aangevraagd moet worden *“waardoor bij de Ethiopische autoriteiten gemotiveerd zal moeten worden waarom van het eerste laissez-passer geen gebruik werd gemaakt”* en zij informatie zullen verkrijgen *“betreffende het irreguliere verblijf van verzoekster in België en de redenen van uitstel van overdracht”*.

Volgens verzoekster is *“het gebruik van een valse identiteitskaart, zijnde een vals feeder document, een zeer gangbare methode om Ethiopie op illegale wijze te verlaten”*. Zij verwijst in voetnoot naar *“Asylos, Ethiopia and Eritrea: Prevalence of False ID Documents, July 2018”*, *“Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada, Ethiopia: Availability of fraudulent identity documents; state efforts to combat document fraud, Juli 2016”* en *“Australia, DFAT, DFAT Country Information Report Ethiopia, September 2017”*. Deze informatie wordt volgens haar bevestigd door het rapport *“Danish Immigration Service, Ethiopia: Political situation and treatment of opposition, november 2018”*, waarin tevens gesproken wordt over *“de prevalentie van frauduleuze documenten”*.

Zij stelt dat de valsheid van haar paspoort kan blijken uit het leeftijdsverschil van 14 jaar en het feit dat zij *“geenszins de kenmerken vertoont van een 35-jarige persoon die gedurende een lange tijd in uiterst precaire omstandigheden heeft overleefd”*, maar *“eerder de fysieke kenmerken van een 20-jarige vertoont”*. Zij wijst er ook op dat zij *“werd uitgenodigd door organisatie garant en/of gastheer “mijos apparte hôtel” met als opgegeven adres “20 av sousbois, Fontenay sous bois - 94120 Frankrijk” (Opzoeking identificatie grens 25/05/2018)”* terwijl *“een eenvoudige opzoeking van dit adres kan doen blijken dat zulke straat niet bestaat in Fontenay-sous-bois”*, wat *“tevens kan blijken uit de gehele stratenlijst van dit dorp te Frankrijk”*.

Verzoekster benadrukt *“de verregaande gevolgen dat het illegaal verlaten van Ethiopie met zich mee brengt”* en de problematische detentieomstandigheden waarin verzoekster bij een terugkeer terecht zou komen. Verzoekster verwijst dienaangaande in voetnoot naar *“United States Department of State, Country Reports on Human Rights Practices for 2017”*, *“Dutch Council for Refugees, Country of Origin Information Report Ethiopia, 18 May 2016”*, *“Human Rights Watch, World Report 2018 - Ethiopia, 18 January 2018”*, *“United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices -*

Ethiopia, 3 March 2017", "ISS - Institute for Security Studies, Promises and challenges of Ethiopia's refugee policy reform, Oktober 2018", "Australia, DFAT, DFAT Country Information Report Ethiopia, September 2017", "Freedom House, Freedom in the World 2018 - Ethiopia, 28 May 2018", "Landinfo, Etiopia: Reaksjoner ved retur og politisk aktivitet i eksil (sur place), 28 April 2015" en "IRB, Ethiopia: Information on the ability of the Ethiopian government to monitor and censor Ethiopian dissidents living in Canada, including scope and type of surveillance, and technology used; treatment of returning dissidents from Canada, including whether particular profiles face greater risks upon return (2014-January 2017), 2 February 2017".

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te vernietigen "met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen". In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Medische documenten betreffende de opname voor abortus", "Foto's in het ziekenhuis", "Worldatlas.com, What languages are spoken in Ethiopia, 1 augustus 2017" en "Stratenlijst Fontenay-sous-bois".

Ter terechtzitting legt verzoekster "een medisch/psychologisch attest d.d. 15 februari 2019 opgemaakt door Mediciens sans frontières" neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.4.2. Verzoekster verklaart dat zij S.A.A. heet, op 25 juli 1999 geboren werd in Assab, Eritrea, (enkel) de Eritrese nationaliteit heeft (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 3) en op 6-jarige leeftijd naar Khartoem, Soedan, vertrok en daar woonde tot haar vertrek naar Europa in 2017.

2.4.3. Uit het administratief dossier blijkt daarentegen dat er wél elementen voorliggen die erop wijzen dat verzoekster H.F.J. heet, op 1 januari 1985 werd geboren te Enemor, Ethiopië, en de Ethiopische nationaliteit heeft. Zo reisde verzoekster onder die identiteit met een (biometrisch) Ethiopisch paspoort en een visum en heeft de Ethiopische ambassade te Brussel na een nationaliteitsverificatie bevestigd dat verzoekster Ethiopische is, waarna zij een laissez-passer uitgereikt kreeg.

2.4.4. Waar in het verzoekschrift wordt aangebracht dat het biometrisch Ethiopisch paspoort, de laissez-passer en het schrijven van de Ethiopische ambassade betrekking hebben op haar valse identiteit, kan de Raad enkel herhalen dat verzoekster van haar beweerde echte (Eritrese) identiteit en nationaliteit geen enkel stuk bijbrengt. Er liggen enkel documenten voor die haar Ethiopische identiteit en nationaliteit staven en die door de Ethiopische autoriteiten als authentiek werden bevonden.

2.4.5. Het feit dat de visumaanvraag als geboortedatum 1 januari 1985 vermeldt terwijl de brief van de "Ministry of Foreign Affairs" van Ethiopië bij haar naam de geboortedatum 1 januari 1982 opgeeft, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, kan de identificatie door Ethiopië niet ondermijnen. De naam (H.F.J.) en geboorteplaats (Enemor) komen wel overeen met de gegevens op haar paspoort (zoals blijkt uit de visumaanvraag) en de afgeleverde laissez-passer vermeldt dezelfde gegevens als de visumaanvraag, zijnde de geboortedatum van 1 januari 1985, de naam H.F.J. en de geboorteplaats Enemor. Dit wijst er dan ook op dat het geboortjaar (1982) in de brief van de "Ministry of Foreign Affairs" van Ethiopië een loutere materiële vergissing betreft en dat het wel degelijk om een en dezelfde persoon gaat.

2.4.6. In het verzoekschrift wordt gesteld dat *"het gebruik van een valse identiteitskaart, zijnde een vals feeder document, een zeer gangbare methode om Ethiopië op illegale wijze te verlaten"* is en wordt gewezen op *"de prevalentie van frauduleuze documenten"* (*"Asylos, Ethiopia and Eritrea: Prevalence of False ID Documents, July 2018"*, *"Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada, Ethiopia: Availability of fraudulent identity documents; state efforts to combat document fraud, Juli 2016"*, *"Australia, DFAT, DFAT Country Information Report Ethiopia, September 2017"*, *"Danish Immigration Service, Ethiopia: Political situation and treatment of opposition, november 2018"*). De enkele verwijzing naar het bestaan van corruptie bij het verkrijgen van (identiteits)documenten in Ethiopië kan niet aantonen dat verzoekster de Ethiopische nationaliteit niet bezit, gezien er ook andere redenen (kunnen) zijn om een paspoort te laten opstellen op basis van valse (identiteits)gegevens.

2.4.7. Bovendien, en niet in het minst, trekt verzoekster meerdere foute conclusies uit de door haar aangebrachte COI. Het *"Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada, Ethiopia: Availability of fraudulent identity documents; state efforts to combat document fraud, Juli 2016"* genuanceert over de graad van corruptie in Ethiopië waar het stelt dat *"Credible contacts in Addis Abeba told DFAT that Ethiopian passports are typically genuine and reliable, but sometimes contain falsified visas to build up a fake travel history"*. Ook *"Asylos, Ethiopia and Eritrea: Prevalence of False ID Documents, July 2018"* heeft het over documenten uitgereikt aan Ethiopische burgers waar echte documenten worden uitgereikt met mogelijk, deels onjuiste identiteitsgegevens. En verder stelt ook IOM bij de controle van de aan haar voorgelegde identiteitsdocumenten vast dat slechts hoogst uitzonderlijk valse documenten (voor Ethiopische onderdanen) werden opgemerkt. Uit de door verzoekster aangebrachte informatie kan dan slechts het tegendeel van haar beweringen blijken. Nergens wordt gesteld dat niet-Ethiopiërs met gemak (of gangbaar) valse Ethiopische paspoorten of identiteitsdocumenten kunnen verkrijgen. Verzoekster blijft dan ook bij loutere beweringen zodat dient te worden aangenomen dat haar Ethiopische documenten authentiek zijn, en minstens haar nationaliteit aantonen.

2.4.8. De stelling in het verzoekschrift dat de valsheid van haar paspoort kan blijken uit het leeftijdsverschil van 14 jaar en het feit dat zij *"geenszins de kenmerken vertoont van een 35-jarige persoon die gedurende een lange tijd in uiterst precaire omstandigheden heeft overleefd"*, maar *"eerder de fysieke kenmerken van een 20-jarige vertoont"*, is louter subjectief. Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoekster (of haar ouders/familie) haar onder deze identiteit hebben ingeschreven in Ethiopië.

2.4.9. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoekster *"werd uitgenodigd door organisatie garant en/of gastheer 'mijos apparte hôtel' met als opgegeven adres '20 av sousbois, Fontenay sous bois - 94120 Frankrijk'"* (Opzoeking identificatie grens 25/05/2018) terwijl *"een eenvoudige opzoeking van dit adres kan doen blijken dat zulke straat niet bestaat in Fontenay-sous-bois"*, wat *"tevens kan blijken uit de gehele stratenlijst van dit dorp te Frankrijk"* (*"Stratenlijst Fontenay-sous-bois"*), kan dit niet volstaan om de valsheid van het - door de Ethiopische autoriteiten als authentiek bevonden - paspoort

aan te tonen, noch verzoekster dan wel de Eritrese nationaliteit heeft. Zoals in de door verzoekster neergelegde landeninformatie kan blijken, kunnen de Ethiopische paspoorten wel valse visa bevatten wat niets afdoet van het authentieke Ethiopisch paspoort.

2.4.10. Verzoeksters Ethiopische nationaliteit en de authenticiteit van haar paspoort wordt bovendien uitdrukkelijk bevestigd door de Ethiopische autoriteiten te Brussel. Deze autoriteiten hebben immers een laissez-passer afgeleverd na een *“nationality verification conducted by the competent Ethiopian authorities”*, waarbij het paspoort met visum en de gegevens erin aldus als authentiek werd beoordeeld. Er zijn geen redenen om hieraan te twijfelen nu de Raad, tenzij het tegendeel wordt aangetoond, er moet van uitgaan dat de ambassade zorgvuldig is bij de nationaliteitsverificatie en het uitreiken van een laissez-passer en er geen redenen zijn om aan te nemen dat de Ethiopische ambassade bereid zou zijn om authentieke Ethiopisch identiteitsdocumenten uit te reiken aan niet-Ethiopiërs.

2.4.11. De vaststelling dat het administratief dossier informatie bevat waaruit ondubbelzinnig verzoeksters Ethiopisch nationaliteit en identiteit blijkt is voldoende om haar vraag om internationale bescherming af te wijzen.

2.4.12. Hoe dan ook, waar verzoekster in haar verzoekschrift volhoudt en herhaalt dat zij uit Assab, Eritrea komt en (enkel) de Eritrese nationaliteit heeft (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 3) en op 6-jarige leeftijd naar Khartoem, Soedan, vertrok en daar woonde tot haar vertrek naar Europa in 2017, gaat ze gaaf er kennelijk aan voorbij dat de bestreden beslissing stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar Eritrese nationaliteit en herkomst, gelet op haar gebrekkige verklaringen over Eritrea, haar etnie, de herkomst van haar ouders, de Eritrese afkomst van haar echtgenoot en haar beweerd jarenlang verblijf in Khartoem.

2.4.13. Het komt aan de asielinstanties enkel toe de geloofwaardigheid van deze door haar aangebrachte en beweerde (Eritrese) nationaliteit te toetsen. Bijgevolg is het aan verzoekster gelegen dat zij niet ondervraagd werd over Ethiopië, wat nochtans *“een en ander had kunnen opklaren aangaande de nationaliteit van verzoekster”*, zoals wordt aangeklaagd in het verzoekschrift.

2.4.14. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat het bezit van een nationaliteit niet met overtuigende elementen en gegevens kan worden aangetoond ook indien men er nooit of slechts als jong kind heeft verbleven. Van verzoekster wordt hoe dan ook verwacht dat zij naast haar voorgehouden nationaliteit minstens haar beweerd decenniumlang illegaal verblijf in Soedan aannemelijk maakt.

2.4.15. In tegenstelling tot de Ethiopische documenten legt verzoekster echter geen enkel stuk voor ter staving van haar beweerde identiteit van S.A.A., geboren op 25 juli 1999, met de Eritrese nationaliteit. Aangezien zij geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Het is vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en levensloop het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er worden hierbij geen *“hoge verwachtingen”* gesteld zoals het verzoekschrift meent, noch wordt er verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met haar beweerde Eritrese afkomst en nationaliteit, alsook met haar beweerd langdurig verblijf als Eritrese in Khartoem, Soedan. Er werden (ook open) vragen gesteld zodat verzoekster haar herkomst invullen zoals zij dit ervaren heeft, niet enkel als kind maar ook later als Eritrees vreemdeling in Soedan. Verzoekster blijft echter in gebreke middels verklaringen haar afkomst en levensloop aannemelijk te maken.

2.4.16. Zo bleek zij geheel onwetend over de stad Assab te Eritrea, waar zij geboren werd en 6 jaar woonde. Nog daargelaten dat ze later niet vernam tot welke zoba het behoort, kon ze niet vertellen waar de stad gelegen is, hoe de regio eruit ziet, of het dicht bij andere landen ligt, in welke wijk zij woonde of welke wijken er zijn (notities, p. 11).

2.4.17. Waar verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals verklaarde zich *“niks te herinneren”* over deze stad en in het verzoekschrift ook haar ongeletterdheid en haar profiel als ongeschoolde vrouw benadrukt wordt, antwoordt de Raad dat verzoekster zich nochtans wél herinnerde dat zij in Assab met de kinderen van haar tante speelde, dat er eens een huiszoeking plaatsvond in hun huis te Assab en dat zij samen met haar moeder en broer per auto Eritrea verliet (notities, p. 14, 18, 20).

Zij meende overigens ook te weten dat er 8 talen gesproken worden in Assab en dat de Kunama naast Assab wonen (notities, p. 7-8) wat theoretisch kennis is en bezwaarlijk ervaren gegevens zijn.

2.4.18. Over deze kinderen van haar tante, waarmee zij vroeger speelde, bleek verzoekster zich na haar vertrek uit Eritrea ook nooit geïnformeerd te hebben, hoewel de vrouw bij wie zij opgroeide na de dood van haar moeder wel contact had met andere Eritreërs en zo te weten kwam dat de tante overleden was (notities, p. 18, 20). Verzoekster geeft hierover geen nadere toelichtingen.

2.4.19. Nog frappanter is verzoeksters onwetendheid over de etnie waartoe zij behoort. Waar zij aanvankelijk stelde niet te weten wat haar etnie dan wel stam was (notities, p. 7), gaf zij uiteindelijk aan "Tigre" te zijn, een stam die Tigrinya spreekt (notities, p. 8). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de "Tigre" een etnie is die voornamelijk in Eritrea en Soedan woont en die als taal "Tigre" spreken. Verzoekster doelde vermoedelijk op het "Tigray"-volk, dat in de gelijknamige regio te noord-Ethiopië woont en de taal Tigrinya spreekt. In het huidige Eritrea worden deze stamleden echter "Trigrinya" genoemd, naar hun taal. Verzoeksters verklaringen wijzen dan ook eerder op een bekendheid met de Ethiopische Tigrinya-sprekende etnie, de "Tigray", dan met de Eritrese tegenhanger ervan, die "Tigrinya" wordt genoemd. Verzoekster wist verder niet welke religie in de meerderheid is bij de Tigrinya (notities, p. 10). Ook hier komt verzoeksters kennis (weliswaar gebrekkig) theoretisch voor en wijst dit opnieuw op haar mogelijkheid abstracte kennis op te doen.

2.4.20. Ook verzoeksters wisselende verklaringen over de herkomst en nationaliteit van haar ouders, ondermijnen de waarachtigheid van haar relaas. Eerst verklaarde zij uitdrukkelijk dat haar vader Ethiopisch was (notities, p. 8) en dat haar moeder de Eritrese nationaliteit had (notities, p. 9), om dan later te stellen dat haar vader Eritrees was en haar moeder Ethiopische (notities, p. 15). Geconfronteerd met haar andere beweringen, namelijk dat haar moeder gerepatrieerd werd van Ethiopië naar Eritrea, antwoordde verzoekster dan weer: *"Haar man is Eritrees en haar vader ook. [...] Ze werd geboren in Eritrea. Ze groeide op in Ethiopië. [...] Nee, anders hadden ze haar niet gerepatrieerd. [...] Ze woonde in Ethiopië. Moeder van moeder is Ethiopische. [...] Haar moeder werd nochtans niet gerepatrieerd. Ze hebben enkel moeder gerepatrieerd."* (notities; p. 15).

2.4.21. Verzoekster verklaarde vervolgens dat zij na het overlijden van haar moeder in het bezit werd gesteld van haar spullen, waaronder haar Eritrese identiteitskaart (notities, p. 10). Verzoekster gaf echter aan dat deze identiteitskaart wit was (notities, p. 10) terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat deze kaarten blauw zijn.

2.4.22. Ter terechtzitting stelde verzoekster dat haar moeder de Eritrese nationaliteit had omdat zij geboren werd in Eritrea, waarmee zij ook volledig voorbij lijkt te gaan aan het feit dat Eritrea pas vanaf 1991 onafhankelijk werd en haar moeder aldus, bij haar geboorte, enkel op Ethiopisch grondgebied geboren kon zijn en bijgevolg bij haar geboorte de Ethiopische nationaliteit kon hebben gehad. Dat verzoekster hiervan geen enkel besef heeft, blijkt nog uit haar verklaringen op het Commissariaat-generaal dat *"in het begin, er was geen Ethiopische of Eritrese nationaliteit"* (notities, p. 9).

2.4.23. Deze onafhankelijkheid van haar beweerd land van nationaliteit situeert verzoekster bovendien herhaaldelijk foutief in 1999, gezien zij dit koppelt aan de beweerde repatriëring van haar moeder van Ethiopië naar Eritrea: *"Gezien Ethiopië en Eritrea scheidden, toen de twee landen scheiden zich af. Dan repatriëerden ze alle Eritreërs. Zij, ze had al haar zaken daar, ze wou blijven, maar de mensen hebben haar aangegeven, zo werd ze buitengezet. [...] In elk geval, wanneer beide landen zich scheiden, is moeder vertrokken. [...] Ik weet dat moeder vertrok in 99. Ze zei me dat ze vertrok, net omwille van de scheiding tussen beide landen. [...] Dat we vertrokken omdat de landen uiteen gingen."* (notities, p. 9).

2.4.24. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat verwacht wordt *"dat verzoekster weet moet hebben van gebeurtenissen die plaatsvonden voor haar geboorte, ondanks het gegeven dat zij geen school liep"* en gewezen wordt op haar ongeschoold profiel en illegaal verblijf in Soedan, merkt de Raad op dat verzoekster te kennen gaf dat zij wel degelijk op de hoogte was van de onafhankelijkheidsstrijd van Eritrea, gezien zij hierover (door haar moeder) verteld werd (notities, p. 9), wat indien verzoekster inderdaad Eritrese is, te verwachten is. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster de afscheiding van Eritrea meermaals verkeerdelijk in de tijd plaatst, wat ook vraagtekens plaatst bij de beweerde repatriëring van haar moeder naar Eritrea die zij hieraan koppelt.

2.4.25. Wat ook verzoeksters opleidingsniveau is kan verwacht worden dat verzoekster voldoende kan vertellen over haar echtgenoot. Dit is niet het geval.

Zij stelde dat hij afkomstig was van Eritrea en dat zij elkaar in Soedan leerden kennen en er huwden (notities, p. 25-26), maar zij wist niet wanneer hij het land verliet, wat hij meemaakte of wat zijn etnie is (notities, p. 26-27). Overigens stelt de Raad vast dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken liet noteren ongehuwd te zijn, dat zij de man enkel als “*partner*” vermeldde en dat zij hem leerde kennen in november 2017, zijnde na haar vertrek uit Soedan in juni 2017. Verzoeksters uitleg tijdens haar persoonlijk onderhoud dat deze datum verwijst naar wanneer zij hem voor het laatst zag in Soedan, kan bezwaarlijk overtuigen nu zij Soedan al verlaten zou hebben in juni 2017 (notities, p. 26).

2.4.26. Ook van haar decenniumlang verblijf in Soedan legt verzoekster geen enkel begin van bewijs neer, noch kan zij overtuigend over dit verblijf vertellen, terwijl zij er beweerdelijk vanaf de leeftijd van 6 jaar verbleef en er ook in een café werkte. Tevens bleek verzoekster geheel onwetend over de stad waar zij volgens haar verklaringen meer dan 10 jaar woonde. Zo stelde verzoekster dat er in Khartoem geen rivieren, stromen of bruggen zijn (notities, p. 21), terwijl zowel de Blauwe Nijl, als de Witte Nijl door de stad Khartoem stromen en er meerdere bruggen in de stad zijn. Dergelijke visuele feiten kunnen bezoekers aan de stad, laat staan bewoners, onbekend blijven. Verzoeksters kende de stadsdelen Omdurman en Bahri niet (notities, p. 21, 23). Zij had geen weet van enige aanvallen op Khartoum (notities, p. 23), zij kon niets vertellen over een gewapende beweging die de stad Khartoum binnenviel (notities, p. 24) en zij had nog nooit gehoord van “*de beweging voor rechtvaardigheid en gelijkheid*” (notities, p. 24). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Darfoerese rebellenbeweging voor rechtvaardigheid en gelijkheid (“*Justice and Equality Movement*”, JEM) op 10 mei 2008 een grootschalige militaire aanval op Khartoem en Umdurman uitvoerde waarbij meer dan 220 doden zouden zijn gevallen en het Soedanese leger met tanks, vliegtuigen en helikopters de aanval afsliep, waarbij er 48 uur onafgebroken gevochten werd in de straten van Khartoem en Omdurman en waarna er een avondklok werd ingesteld en honderden personen gearresteerd werden. Verzoekster ontkende voorts dat er ooit overstromingen waren in de stad Khartoum toen zij er woonde (notities, p. 24), terwijl uit de informatie in het administratief dossier volgt dat de regenval in de maand augustus 2013 in Khartoem (en Soedan in het algemeen) erg zwaar was en Soedan getroffen werd door de zwaarste overstromingen in 25 jaren na wekenlange continue regenval, waarbij voornamelijk Khartoem hard getroffen werd, waar minstens 15 000 huizen werden vernietigd en duizenden andere huizen werden beschadigd en zo’n 84 000 mensen in de stad getroffen werden door de overstromingen. De informatie geeft aan dat publieke gebouwen, zoals scholen, ziekenhuizen, kantoren, winkels, markten en sanitaire voorzieningen werden beschadigd, dat er protesten tegen de overheid ontstonden en dat er een burgercampagne met de naam “*Nafeer*” werd opgezet om hulp te bieden aan de slachtoffers van de overstromingen in Khartoem.

2.4.27. De argumenten in het verzoekschrift dat zij in Soedan steeds “*in illegaliteit geleefd heeft*”, wat volgens haar “*een verregaande impact heeft op de wijze van herinneren en uiteenzetten*”, en dat zij ongeletterd en ongeschoold is, wat volgens haar nochtans “*een verregaande impact heeft op de wijze van herinneren en uiteenzetten*”, kan haar algehele onwetendheid over haar omgeving in Khartoem geenszins verschonen. Vooreerst moet verzoeksters bewering dat zij “*verborgen*” leefde en amper buitenkwam (notities, p. 13) ten eerste worden genuanceerd, daar zij zelf aangaf dat zij thuis mee Koranles volgde (notities, p. 22), dat zij vanaf 16-jarige leeftijd ging zorgen voor de kleinkinderen van de vrouw bij wie zij woonde (notities, p. 22), dat zij vanaf dan ook uitging (notities, p. 22) en dat zij anderhalf jaar in een café werkte (“*Als mensen bestellingen deden, ik bracht het, ik ruimde tafels af enzo.*”; notities, p. 23). Van iemand met verzoeksters profiel, bijzondere levensloop en contacten, kan wel degelijk worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven, zoals aanvallen en overstromingen in de stad. De Raad benadrukt dat een gebrek aan scholing en ongeletterdheid overigens niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe waarneembare omgeving en leefwereld te omschrijven.

2.4.28. Uit het voorgaande kan enkel blijken dat verzoekster geen enkel stuk neerlegt dat haar Eritrese nationaliteit of haar jarenlang verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan kan staven, alsook dat zij haar identiteit en levensloop evenmin minimaal aannemelijk maakt middels haar verklaringen. Het feit dat verzoekster vloeiend Arabisch spreekt terwijl “*het Arabisch geen wijdverspreide taal is in Ethiopië*”, zoals moet blijken uit het bij het verzoekschrift gevoegde “*Worldatlas.com, What languages are spoken in Ethiopia, 1 augustus 2017*”, kan uiteraard niet aantonen dat verzoekster dan wel de Eritrese nationaliteit heeft. Immers Arabisch wordt in vele landen gesproken.

2.4.29. Dat verzoekster in werkelijkheid geen nood aan internationale bescherming heeft, blijkt nog uit de vaststelling dat zij sinds januari 2018 in België verblijft, maar naliel meteen een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zij werd vervolgens 5 keer door de politie opgepakt (op 10 januari 2018, 6 maart 2018, 13 april 2018, 18 mei 2018 en 25 mei 2018), waarna telkens een bevel afgeleverd werd om het grondgebied te verlaten. Pas 3 maanden nadat zij op 25 mei 2018 werd vastgehouden met het oog op verwijdering en enkele dagen nadat de Ethiopische autoriteiten haar op 24 augustus 2018 haar Ethiopische nationaliteit bevestigden en een laissez-passer afleverden, diende verzoekster een verzoek in. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient.

2.4.30. Haar uitleg tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij op zoek was naar haar broer (notities, p. 4) kan haar nalatigheid geenszins verschonen, daar een verzoek deze zoektocht niet zou verhinderen, wel integendeel. Dat zij niet op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming te vragen is evenmin overtuigend. Zo blijkt uit haar eigen verklaringen dat zij samen met haar echtgenoot haar vertrek (beweerdelijk) uit Soedan regelde omdat *“ik heb geen papieren, geen land, ik wou een land hebben, papieren hebben, en een leven leiden”* (notities, p. 27), dat ze een smokkelaar contacteerden en dat zij samen met de smokkelaar het paspoort en het visum in orde bracht (notities, p. 27-28). Dat verzoekster tijdens de organisatie van haar reis naar Europa niet geïnformeerd werd over de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen, is geheel ongeloofwaardig. Bovendien werd zij in België reeds op 10 januari 2018 gewezen op de mogelijkheid om asiel aan te vragen in België, toen zij betrappt werd op illegaal verblijf, waarop zij antwoordde dat zij naar Engeland wenste door te reizen. Op 13 april 2018 werd verzoekster opnieuw betrappt wegens illegaal verblijf en liet zij optekenen op doorreis naar Engeland te zijn. Ook op 18 mei 2018 en 25 mei 2018 uitte aan de politie verzoekster geen vrees voor vervolging, maar stelde zij steeds naar Engeland te willen reizen. Uit verzoeksters handelwijze kan dan ook slechts worden afgeleid dat ze wenst te migreren en geen nood heeft aan internationale bescherming.

2.4.31. De op het Commissariaat-generaal en bij het verzoekschrift gevoegde *“Medische documenten betreffende de opname voor abortus”* en *“Foto's in het ziekenhuis”* kunnen enkel aantonen dat verzoekster in het ziekenhuis een curettage onderging, maar kunnen (de omstandigheden van) het voorgehouden *“seksueel geweld”* niet aantonen, noch aannemelijk maken dat deze ervaring haar zodanig heeft belemmerd dat zij niet gehoord kon worden in het kader van haar asielpprocedure.

2.4.32. Het ter terechtzitting voorgelegde *“medisch/psychologisch attest d.d. 15 februari 2019 opgemaakt door Mediciens sans frontières”* stelt dat verzoekster verklaarde omwille van de gebeurtenissen in Soedan, Frankrijk en België last te hebben van slapeloosheid, concentratieproblemen, verwarring, instabiliteit, lichamelijke klachten, hoofdpijn, invasieve gedachten, nachtmerries, hyperwaakzaamheid, flashbacks, lichamelijke reacties bij herinneringen, verdriet, een gevoel van afwezigheid, schuldgevoel, zelfmoordgedachten en zelfmoordpogingen. Het attest geeft vervolgens aan dat de depressieve en post-traumatische symptomen een duurzame en regelmatige psychologische en psychiatrische opvolging vereisen. De Raad stelt vast dat het attest is opgesteld op basis van verzoeksters beweringen. Psycholoog M. Berenice doet in dit verslag echter geen uitspraak over het (beweerd) causaal verband tussen de geestestoestand van verzoeksters en haar asielprelaas.

2.4.33. Er wordt evenmin iets vermeld over de impact van de beweerdde psychologische problemen op verzoeksters cognitieve vermogens of haar mogelijkheid om verklaringen af te leggen. Het feit dat er bij het persoonlijk onderhoud een vertrouwenspersoon aanwezig was, volgens het verzoekschrift *“de psychologe van het gesloten centrum”*, en de verwijzing van de aanwezige raadsman naar verzoeksters kwetsbaarheid (*“Ik denk dat het van belang is alle gegevens - haar identiteit - in rekening te brengen, alsook de trauma's die ze hier doorstond in Europa. Dat zijn belangrijke elementen in de controle van de kwetsbaarheid.”*; notities, p. 32) tonen evenmin aan dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielpprocedure, noch dat de door haar voorgehouden trauma's van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat haar geestelijke toestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven. De Raad wijst er nog op dat verzoekster wel degelijk in staat was doelgericht te handelen doordat ze vijf keer weigerde asiel aan te vragen waarbij ze telkens haar wens om naar Engeland te gaan herbevestigde.

Hieruit blijkt tevens dat verzoekster bekend was met de gevolgen van haar keuze onregelmatig op het grondgebied te verblijven en in een onzekere situatie te vertoeven wat zoals het psychologisch attest stelt stress meebrengt.

2.4.34. Wat betreft de aangevoerde schending “van artikel 1,12° en 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van de procedure richtlijn (2013/32/EU) en van artikel 4 van de Kwalificatie richtlijn (2011/95/EU)”, kan de Raad het verzoekschrift niet bijtreden waar wordt gemeend dat er geen rekening werd gehouden met verzoeksters beweerde trauma’s, kwetsbaarheid of individuele omstandigheden. De Raad merkt op dat verzoekster op 18 september 2018 liet noteren dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” DVZ, vraag 1). Tijdens het persoonlijk onderhoud bleek verzoekster overigens in staat haar relaas uiteen te zetten en werd haar gevraagd of zij een pauze wou toen zij moest wenen (notities, p. 16-17). Waar verzoeksters raadsman op het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij van oordeel was dat er tijdens het onderhoud gevraagd had moeten worden naar haar trauma’s en kwetsbaar profiel (“*Ik denk dat het van belang is alle gegevens - haar identiteit - in rekening te brengen, alsook de trauma's die ze hier doorstond in Europa. Dat zijn belangrijke elementen in de controle van de kwetsbaarheid, dat gebeurde hier niet vandaag. Hoewel mevrouw een kwetsbaar profiel heeft, stelde u daarover geen vragen.*”; notities, p. 32), wordt tot op heden niet verduidelijkt op welke momenten verzoekster door haar beweerde trauma’s of profiel moeilijkheden ondervond om zich uit te drukken, noch wordt aangetoond welke invloed vragen over haar trauma’s of profiel zouden hebben gehad op haar mogelijkheid om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure.

2.4.35. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de laissez-passer van juli 2018 “*niet langer geldig is*” en er derhalve een nieuwe laissez-passer aangevraagd moet worden “*waardoor bij de Ethiopische autoriteiten gemotiveerd zal moeten worden waarom van het eerste laissez-passer geen gebruik werd gemaakt*” en deze autoriteiten informatie zullen verkrijgen “*betreffende het irreguliere verblijf van verzoekster in België en de redenen van uitstel van overdracht*”, ziet de Raad niet in welke (nieuwe, andere) informatie de Ethiopische autoriteiten zouden verkrijgen wanneer gevraagd wordt een tweede laissez-passer af te leveren, dewelke ze nog niet hadden toen in juni 2018 de nationaliteitsidentificatie gevraagd werd. Verzoekster legt overigens geen informatie neer waaruit blijkt dat Ethiopiërs die hun land legaal verlieten met een paspoort en visum, bij een terugkeer problemen zouden ondervinden omwille van hun “*irreguliere verblijf in België*” of omwille van “*de redenen van uitstel van overdracht*”.

2.4.36. Bij het verzoekschrift worden wel rapporten gevoegd aangaande “*de verregaande gevolgen dat het illegaal verlaten van Ethiopie met zich mee brengt*” en de problematische detentieomstandigheden waarin verzoekster bij een terugkeer terecht zou komen (“*United States Department of State, Country Reports on Human Rights Practices for 2017*”, “*Dutch Council for Refugees, Country of Origin Information Report Ethiopia, 18 May 2016*”, “*Human Rights Watch, World Report 2018 - Ethiopia, 18 January 2018*”, “*United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices - Ethiopia, 3 March 2017*”, “*ISS - Institute for Security Studies, Promises and challenges of Ethiopia's refugee policy reform, Oktober 2018*”, “*Australia, DFAT, DFAT Country Information Report Ethiopia, September 2017*”, “*Freedom House, Freedom in the World 2018 - Ethiopia, 28 May 2018*”, “*Landinfo, Ethiopia: Reaksjoner ved retur og politisk aktivitet i eksil (sur place), 28 April 2015*”, “*IRB, Ethiopia: Information on the ability of the Ethiopian government to monitor and censor Ethiopian dissidents living in Canada, including scope and type of surveillance, and technology used; treatment of returning dissidents from Canada, including whether particular profiles face greater risks upon return (2014-January 2017), 2 February 2017*”). Deze informatie is echter niet dienstig, gezien verzoekster legaal, met een Ethiopisch paspoort en een visum, dat door de Ethiopische autoriteiten uitdrukkelijk als authentiek worden beschouwd, haar land verliet om naar Europa te reizen.

2.4.37. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Zij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.38. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonst noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonst, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK